

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 333: Như Vậy Thì Cái Tâm Phát Khởi Tu Hành Lục Độ, Mới Là Bồ Đề Tâm. Vì Nó Tương Ứng Với Tâm Thanh Tịnh Của Tự Tánh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 026)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Như thị tác sở phát tu hành Lục độ chi tâm, phương vi Bồ Đề tâm.

Dĩ kỳ dữ tự tánh thanh tịnh tâm tương ưng cố.】

(Dịch nghĩa: Như vậy thì cái tâm phát khởi tu hành Lục độ, mới là Bồ Đề tâm. Vì nó tương ứng với tâm thanh tịnh của tự tánh.)

Thật sự giảng đến chỗ này, [Phật] đã chỉ ra cái trọng tâm cho chúng ta rồi. Trọng tâm chính là “Vô trụ”. Vô trụ chính là tâm thanh tịnh, vô trụ là không trụ ở hai bên Không và Hữu. Cho nên không chấp trước, không đoạn diệt. Không chấp trước là không trụ nơi Hữu, không đoạn diệt là không trụ nơi Không; hai bên Không và Hữu đều chẳng trụ.

Trong “Vô sở trụ” bao hàm hai ý nghĩa. Chữ “Nhi” trong câu “Nhi sanh kỳ tâm” (Mà sanh tâm ấy) cũng mang hai ý nghĩa. Tuy rằng tất cả đều chẳng trụ, nhưng [Bồ Tát] lại sanh tâm.

Có lẽ sẽ có người khởi nghi rằng: Nếu như đã buông xả hết thảy, cái gì cũng vô sở đắc, thì tại sao lại còn phải dốc sức làm việc, nhọc nhằn vất vả đến thế? Làm như vậy chẳng phải là hồ đồ lắm sao? Chẳng phải là tự tìm khổ để chịu hay sao?

Cái ý niệm này gọi là vọng niệm, đây gọi là vọng tưởng, họ không biết là chính mình đã sai rồi.

Nếu tâm thanh tịnh hiện tiền, tất cả đều buông xả rồi, thì quý vị mỗi ngày làm việc hai mươi bốn giờ, có mệt hay không? Một chút cũng không mệt. Tại sao không mệt? Vì [như] chưa từng làm, tâm sạch sẽ, một chút phân biệt chấp

trước đều không có, chính là đạo lý này. Chỉ có khoái lạc, chỉ có hoan hỷ, pháp hỷ sung mãn.

Người thế gian tâm địa bị ô nhiễm, dùng cái vọng tâm, làm việc mấy tiếng đồng hồ là mệt mỏi vô cùng, vọng tâm thì sẽ mệt. Chân tâm không biết mệt, trong chân tâm rỗng rang khoáng đạt, chân tâm không mệt, càng dùng càng tự tại, càng dùng trí huệ càng tăng trưởng. Vọng tâm càng dùng thì phiền não càng tăng trưởng. Phiền não tăng trưởng sao lại không mệt cho được? Thật là mệt nhọc vô cùng.

Phật Bồ Tát làm việc, các Ngài tăng trưởng trí huệ, các Ngài không phải tăng trưởng phiền não, cho nên các Ngài không biết mệt. Đây là trạng thái chân thật bên trong mà người thường chúng ta không hề hay biết. Càng làm càng hoan hỷ, có thể làm lợi ích cho tất cả chúng sanh, mà lại chẳng dính mắc vào tướng.